

บทที่ 3
ระเบียบวิธีการศึกษา

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

1. ขอบเขตการศึกษาครั้งนี้เป็นการวัดระดับอุปนิสัย 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงซึ่งจะทำการศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้

2. ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา หลักสูตรการศึกษา เกรดเฉลี่ยของภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว /จำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา/มารดา จำนวนเพื่อสนิท ประวัติการทำงาน พิเศษหรือรายได้เสริม การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และ ประสบการณ์การเรียนรู้หลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง บัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 คือปี-โปรเอกทีฟ อุปนิสัยที่ 2 คือเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 คือทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คือ คิดแบบชนะ/ชนะอุปนิสัย ที่ 5 คือเข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 คือฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 คือลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาคครั้งนี้คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปีการศึกษา 2554 ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 368 คน (ข้อมูลณวันที่ 12 ธันวาคม 2554)

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ (ข้อมูลนักศึกษาภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554)

แผนการศึกษา ชั้นปี	หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี	หลักสูตร 4 ปี	หลักสูตร 5 ปี	รวม
ชั้นปีที่ 1		18	57	75
ชั้นปีที่ 2		28	54	82
ชั้นปีที่ 3	10	32	56	98
ชั้นปีที่ 4	37	25	29	91
ชั้นปีที่ 5			22	22
รวม	47	103	218	368

ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ในการศึกษาคั้งนี้กำหนดขนาดตัวอย่างคือนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวน 191 ราย โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2551: 49)

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างข้างต้นนำมาสุ่มตัวอย่าง โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling) และวิธีการเลือกตัวอย่างแบบใช้โควต้า (Quota Sampling) (กฤษณ์ รื่นรมย์, 2551) โดยสุ่มเลือกตัวอย่างตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปีดังนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวนนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้และขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนแต่ละชั้นปี (ข้อมูลนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ 2 ปีการศึกษา 2554)

ชั้นปี	แผนการศึกษา	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ชั้นปีที่ 1	หลักสูตร 4 ปี	18	9
	หลักสูตร 5 ปี	57	30
ชั้นปีที่ 2	หลักสูตร 4 ปี	28	15
	หลักสูตร 5 ปี	54	28
ชั้นปีที่ 3	หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี	10	5
	หลักสูตร 4 ปี	32	17
	หลักสูตร 5 ปี	56	29
ชั้นปีที่ 4	หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี	37	19
	หลักสูตร 4 ปี	25	13
	หลักสูตร 5 ปี	29	15
ชั้นปีที่ 5		22	11
รวม		368	191*

*เป็นผลจากการปิดเศษของการคำนวณกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนประชากร (สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2554: ออนไลน์)

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้จะใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง มีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

1. ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น หลักการ ทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยการค้นคว้าจากหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง โดยหนังสือหลักที่ใช้ในการศึกษาคือ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งได้รับการแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย สงครามต์ จิตสุทธิภักการ (2546) เพื่อความสะดวกต่อการทำความเข้าใจแต่ยังคงไว้ซึ่งเนื้อหาและใจความสำคัญของผู้แต่ง

2. ใช้แบบสอบถามที่ผ่านการปรับจากแบบสอบถาม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ซึ่งพัฒนาโดยรัศมีชนนัญ เกียรติไชยากร (2554: 286-291) คัดแปลงมาจากเครื่องมือของ Stephen R. Covey (2010: ออนไลน์)

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามด้วยการให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำแบบสอบถามด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด โดยการศึกษาครั้งนี้จะใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 5 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จำนวนทั้งหมด 191 คนโดยใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (แบบวัดบัญญัติ ออมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ซึ่งพัฒนาโดยรัศมีชนนัญ เกียรติไชยากร (2554: 286-291)

คัดแปลงมาจากเครื่องมือของ Stephen R. Covey (2010: ออนไลน์) โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา หลักสูตรการศึกษา เกรดเฉลี่ยของภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว / จำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา/มารดา จำนวนเพื่อสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือรายได้เสริม การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์การเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ส่วนที่ 2 แบบประเมินตนเอง ซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงของ Covey (2011) อันประกอบด้วย แบบวัดบัญญัติ ออมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

รายละเอียดของแบบประเมินตนเองมีดังนี้

แบบประเมินตนเองแบ่งออกเป็น 9 ส่วนหลักในแต่ละส่วนประกอบด้วย ข้อความจำนวน 3 ข้อความดังนี้

1. บัญชีออมใจ

- ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น
- ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้คุณค่าต่อข้อผูกพัน
- ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง

2. ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

- ฉันสามารถรักษาความสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิตการทำงาน ครอบครัวเพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม
- เวลาทำงานฉันคำนึงถึงความเกี่ยวข้องและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้
- ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำแต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ

3. อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ

- ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้
- ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้
- ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง

4. อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ

- ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต
- ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่างๆ เพื่อไม่ต้องทำสิ่งนั้นๆ แบบฉุกเฉิน
- ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่าฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ

5. อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

- ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผลัดวันประกันพรุ่งไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ)
- ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายในแต่ละวัน
- สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันประสบความสำเร็จในชีวิต

6. อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ

- ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่าๆ กับของตัวเอง
- ฉันร่วมมือกับผู้อื่น
- เวลาแก้ไขข้อขัดแย้งฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์

7. อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

- นั้นเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของคนอื่น
- นั้นพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น
- เวลาฟังนั้นพยายามมองสิ่งต่างๆ จากมุมมองของคนอื่น ไม่ใช่แค่ของ
 นั้นอย่างเดียว

8. อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง

- นั้นให้คุณค่าและค้นหาความสามารถที่อยู่ภายในของผู้อื่น
- นั้นเป็นคนที่สร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไข
 ปัญหาที่ใหม่และดีกว่า
- นั้นชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น

9. อุปนิสัยที่ 7 กลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ

- นั้นให้ความสำคัญกับสุขภาพกายและความเป็นอยู่ที่ดีของกัน
- นั้นพยายามอย่างหนักที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น
- นั้นใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต

ลักษณะของแบบประเมินตนเองนั้นเป็นการประเมินตนเองว่าแสดงลักษณะ
 ตามข้อความแต่ละข้อความในแบบประเมินตนเองได้ในระดับมากน้อยเพียงใด โดยแบ่งการประเมิน
 ตนเองในแต่ละข้อความออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

1 คะแนน คือ ประเมินตนเองในระดับน้อยที่สุด

2 คะแนน คือ ประเมินตนเองในระดับน้อย

3 คะแนน คือ ประเมินตนเองในระดับค่อนข้างน้อย

4 คะแนน คือ ประเมินตนเองในระดับค่อนข้างมาก

5 คะแนน คือ ประเมินตนเองในระดับมาก

6 คะแนน คือ ประเมินตนเองในระดับมากที่สุด

การประมวลผลคะแนนจากแบบประเมินตนเองมีวิธีประมวลผลดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยของแบบประเมินตนเองแล้ว
 พิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยนั้นอยู่ในช่วงใดซึ่งกำหนดเกณฑ์เพื่อแปล
 ความหมายของคะแนนได้ด้วยการหาอันตรายกชั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549) แสดงวิธีการ
 คำนวณได้ดังนี้

$$\text{อันตรายภาคชั้น} = \frac{\text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย}}{\text{จำนวนอันตรายภาคชั้น}}$$

โดยค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย = คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้ - คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้

คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้ คือ 6 คะแนน

คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้ คือ 1 คะแนน

ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย = 6 - 1 คะแนน = 5 คะแนน

จำนวนอันตรายภาคชั้น (จำนวนช่วงของคะแนน) = 6 ชั้น

แทนค่า

$$\text{อันตรายภาคชั้น} = \frac{5 \text{ คะแนน}}{6 \text{ ชั้น}}$$

$$= 0.83 \text{ คะแนนต่อชั้น}$$

จึงได้เกณฑ์การประเมินผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้

1.00 - 1.83 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อยที่สุด

1.84 - 2.67 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อย

2.68 - 3.50 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างน้อย

3.51 - 4.33 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างมาก

4.34 - 5.17 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมาก

5.18 - 6.00 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมากที่สุด

1. ประเมินผลในภาพรวมของ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงโดย

การหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนใน 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใดโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนนเช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไป

1.1 ใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) สำหรับเพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา แผนการศึกษา ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ จำนวนพี่น้อง สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

1.2 ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับผลการศึกษาระดับภาคการศึกษาล่าสุด และผลการศึกษาระดับสะสม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลสูง ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัย โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) ดังนี้ (สมเดช บุญประจักษ์, 2551)

- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่า 0.90 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.70 - 0.90 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.30 – 0.69 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยกว่า 0.30 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.00 ถือว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง

- เครื่องหมาย + และ - หน้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงถึงทิศทางของความสัมพันธ์ โดยเครื่องหมาย + แสดงว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และเครื่องหมาย - แสดงว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม
- ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับบัญชีข้อมูใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง

3.1 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์หาคู่คุณ ใช้วิธีของ Scheffe เพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเป็นรายคู่

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับบัญชีข้อมูใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง ที่มีต่อบัญชีข้อมูใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (t-Test)

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาคือคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และสถานที่ในการรวบรวมข้อมูลคือคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ระยะเวลาในการดำเนินการ

ระยะเวลาในการศึกษาทั้งหมด ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2554 ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2554 โดยทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2555 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2555